Λήμνος τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1904.

Εὐγενέστατε Κύριε!

Μετὰ εὐχαριστίας ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐνταῦθα ἐν τῇ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἀναφορᾷ.

α'. Τοιαύτας τύπους ὅπως μοὶ γράψητε δὲν ἔχει ὁ Δαός.

β'. Ἐνὶ τῇ προσομοιώσει ὑμῶν ἐπὶ ἕξ ἐπιγραφῶν. "α φ ξ θ" ἐπὶ μνημείου τῶν ἀγαθῶν Ἀνάκτων ἢ Δημοκράτους, Χρύσου Ἱερέως ἢ Ἀνάκτων Ἀναγνώστου. Ἐπὶ τῆς πύλης δὲ τοῦ Δικαίου ὑμῶν τὰ ἕξ γράμματα

ΙΣ	ΧΣ
ΝΙ	ΚΑ
ΑΠ	ΜΣΤ
θθ	θθ
ΡΡ	ΡΡ
ΤΤ	ΔΦ
ΧΧ	ΧΧ
ΕΕ	ΕΕ

γ'. Ἐκ τῶν δόξων οἱ μὲν 2 εἶναι χαμηλοί ὁ δὲ μεσαῖος εἶναι ὑψηλός ἀναμοχλίς.

μβ'. Ἡ κατασκευὴ ὅλης δι' ἧς δύναται καὶ ἡδύνατο ἐνταῦθα εἶναι ἡ τῶν Δαρείας ἐπὶ Φουρνὰ, Καρνησσοῦ, Χρύσου κλπ.

καὶ ἐὰν ἐν τῷ χωρίον χεύδος δύναται νὰ ἐμβῇ τρακτήρ, ἀνὰ χρόνον ὅμως ἀνὰ μίαν ὥραν μόνον δύναται τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς ἀπὸ τὴν μυρὰ ἢ ἀνώτερον 3-4 ὥρας, ὅθεν αὐτὴ τὴν ὥραν μόνον ἠδύνατο νὰ ἐργάζεται. Περὶ τοῦ δημαρχείου δὲ ὅσοι εἶναι τέκνοι ἀπὸ ἄλλου γάμου, ἐὰν ὁ ἕτερος γονεὺς ἔζη ἔτι ἀπαιτοῦνται τὰ δύο μέρη τῆς περιουσίας.

Εὔχομαί σοι ὑγείαν κτλ.

Ὁ ἐραστὴς Μιχαὴλ καὶ Θέμις Ἀγραφιώτης

Παναγιώτης Μιχαηλίδης